

deri paahydes, at Parter og Vidner skulle tilfuges skriftlig med Angivelse ikke blot af Sagen, men ogsaa af den Gegenst. i hvilken de have at give Møde; saa skal jeg dertil bemærke, at det forekommer mig, at hans Betænkelighed dog var mindre vel begrundet. Det er vel sandt, at naar en Person er tilfagt som Part, kan derigjennem maaskee aabnes ham en Udvei til at slippe angerløs fra de Foranstninger eller Forbølgelser af Sandheden, hvori han maaskee maatte have gjort sig skyldig, idet, som bemærket af den høitærede Minister, det er antaget — og jeg skal tilføje, som det forekommer mig, med god Føle — at der ikke kan paalægges den Person Strafsansvar, der, naar han udspørres om egne Handlinger, der maaskee kunde paaføre ham Staaansvar, ikke anseer sig forpligtet til derom at give fuldstændig Oplysning; men Sagen stiller sig ogsaa saaledes, at naar en Person er indkaldt til at give Forklaring, saa paalægges der ham, om han end er indkaldt som Vidne, dog intet Strafsansvar, naar det senere findes, at han har givet urigtig Forklaring for Retten, naar der kun i Sagens Omstændigheder har været nogen Anledning for ham til at troe, at de Spørgsmaal, der bleve rettede til ham, kunde faae Indskydelse paa Bedømmelsen af hans egen retlige Stilling. Man vilde altsaa forsaavidt ikke umbgaae den Betænkelighed, som blev antydet af den høitærede Justitsminister, derved, at det sagdes i Indkaldelsen, at Vedkommende tilfuges til at give Møde som Vidne. Betænkeligheden vilde da kun være tilstede, naar en Person udtrykkelig var indkaldt som Part, og det senere viste sig, at han ikke var indviklet i Sagen paa nogen Maade, der kunde give Anledning til at betragte ham som Part, og at han derfor burde være betragtet og indkaldt som Vidne; men det forekommer mig, at det vilde være noget besynderligt, om Dommeren skulde foranledige en Person indkaldt under Benævnelsen: „Part“, naar det maatte betragtes som temmelig aabenbart, at han fornuftigviis kun kunde komme til at afgive Forklaring i Sagen som Vidne, og dertil kommer, at den Forudsætning, som den meget ærede Minister gik ud fra, nemlig, at det skulde være nødvendigt i Indkaldelsen altid udtrykkelig at

siige, at Vedkommende indkaldes enten som Part eller som Vidne, dog neppe er aldeles selvsølgelig. Der kunde vistnok ikke være noget til Hinder for i Tilfælde, hvor det i Indkaldelsesveiblikket stillede sig tvivlsomt, om Personen var Part eller Vidne, da i Indkaldelsen at antyde dette. Da iøvrigt den meget ærede Minister har udtalt, at han vilde tage under Overveelse inden Sagens næste Behandling, om det ikke var muligt at foretage en Endring i dette Forslag af Udvalget, skal jeg naturligviis oppebie at udtale mig nærmere derover, indtil jeg har seet, hvorledes den meget ærede Minister stiller sig til dette Forslag.

Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Allberti) anførte, betæffende Udvalgets Forslag under Nr. 11, da skal jeg ikke videre udtale mig derom, idet det jo vil sees, at han ikke har stillet noget Underendringsforslag til Udvalgets nævnte Forslag. Jeg antager, at det især har været ham om at gjøre at udtale sin personlige Anskuelse om dette Punkt, men at det ikke har været hans Mening her i Salen, ligesaa lidt som i Udvalget, at ville reise nogen egentlig Opposition mod Udvalgets Forslag, saa meget mere, som han jo har sluttet sig til Udvalget ved ikke at have stillet noget separat Forslag. Derimod troer jeg at skyld Udvalget, hvis Ordspører jeg har den Ære at være, at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad vi nys have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Præsto Amts 6te Valgkreds (H. Hage). Den ærede Rigsdagsmand var i det Hele taget vel fornøjet med de Forslag, som Udvalget har stillet til Lovudkastets første Deel, men han beklagede, at den Deel af Lovudkastet skulde falde bort; der omhandler, hvad han kaldte Hovedsagen, den vigtigere Deel, som kunde siges at have ført den anden Deel af Lovudkastet med sig som en Bisag, og han hittede navnlig, at man gjennem Lovforslaget saaledes som det indstillede af Udvalget, vilde komme til en god Ordning af Bisagen, medens man derimod skød Hovedsagen fra sig. Jeg skal dertil tilføje mig at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig mere ønskeligt at faae en helbig Ordning af Bisagen, selv med Udskydelse af Hovedsagen, end et Argenting at faae, og